

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716202179
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2716202179.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčkovej a Mgr. Jozefa Mačeja, v spore žalobcov: 1/ J. Z., narodenej X.X.XXXX, adresa trvalého pobytu A., I. ul. č. XX, 2/ M. Z., narodeného XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu A., I. ul. č. XX, 3/ B. Z., narodeného XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu A., I. ul. č. XX, 4/ E. Z., narodenej XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu A., M. ul. č. X, 5/ T. C., narodenej XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu C. č. d. XXX, 6/ M. Z., narodenej XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu A., Z. ul. č. XXXX/X, všetci zastúpení advokátom: JUDr. Ľubomír Polák, adresa sídla Senica, Hurbanova ul. č. 522/18, proti žalovanému: Ing. P. Z., narodený XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu A., A. ul. č. XXXX/XX, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcov 1/ - 6/ proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo 4. novembra 2019 č.k. 3C/82/2016-121 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovia 1/ až 6/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Rozsudkom súd žalobu zamietol (výrok I.).

1.2.1 Z vykonaného dokazovania mal za dokázané, že právny predchodca žalobcov Z. Z. a právny predchodca žalovaného Y. Z. boli bratia.

1.2.2 Dňa 6.1.1960 Odbor pre výstavbu a vod. hosp. rady Okresného národného výboru v Skalici pod zn. Výst. 9184/59/16 vydal rozhodnutie, ktorým na základe žiadosti Y. Z., preskúmajúc vyjadrenie rady MNV v Skalici v súlade so znením §§ 2, 3 zákona č. 87/58 Zb. po prevedenom šetrení na tvári miesta vydal rozhodnutie, ktorým sa povolilo Y. Z., I. XX, A. postaviť v stavebnom obvode rekreačného strediska v J. X. kat. územie mesta A. novostavbu rekreačnej chaty pozostávajúcu z 1 izby, 1 kuchyne a verandy. Stavba sa mala realizovať svojpomocne. Menovanému bol povolený odber stavebných hmôt v množstve 4.000 ks tehál, 2 m³ dreva, 640 ks krytiny, 10 q cementu, 5q vápna. Stavbu vytyčil odbor výstavby a vod. hosp. rady ONV v Skalici dňa 5.1.1960. Stavba na kľúč je v náklade 6.000 Kčs. O rozhodnutí sa upovedomili stavebník Z. Y., MNV v Skalici a Okresné riaditeľstvo VB v Skalici.

1.2.3 Dňa 24.12.1963 Z. Z. nar. X.X.XXXX a žalobkyňa 1/ uzatvorili manželstvo v Zázrivej.

1.2.4 Darovacou zmluvou zo dňa 28.8.1984 (sp.zn. RI 1077/84 je písaná rukou) Z. Z., narodený X.X.XXXX, zamestnanec k. p. Nafta Gbely daroval Y. Z., štátnemu zamestnancovi bytom A., B. C. č.

XXX nehnuteľnosti, zapísané v celosti na meno darujúceho v LV č. XXXX A., a to parcelu 5998/2 - roľu vo výmere 1381 m² a parcelu 5998/3 - roľa vo výmere 1996 m². Darca previedol nehnuteľnosti v celosti. Predmetom darovania nebola rekreačná chata č. XXXX postavená na parcele č. 20326/67 v okrese, obci a katastrálnom území A..

1.2.5 Z. Z. zomrel XX.X.XXXX. Dedičmi po ňom sú žalobcovia. Predmetom dedičského konania po ňom ako poručiťelovi vedenom na Okresnom súde v Senici pod D 3694/92, D Not 495/93, nebola rekreačná chata č. XXXX postavená na parcele č. 20326/67 v okrese, obci a kat. ú. A.. Uznesenie o prejednaní dedičstva nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.1999.

1.2.6 V geometrickom pláne na zameranie chaty s.č. XX vyhotovenom na základe čísla zákazky 244-208-583/91 Geodézia š. p. Bratislava po zameraní 1.10.1991, overený 11.11.1991 je ako doterajší užívateľ zastavanej plochy (chata súp. č. XX) na parc. č. 20326/67 v okrese Senica, obci a kat. území A. uvedený Z. Z..

1.2.7 Mestský úrad Skalica dňa 24.5.1996 vydal J. Z. potvrdenie, že rekreačná chatka v RO J. V., postavená na parcele č. 20326/67 v k. ú. A., má pridelené súpisné číslo XXXX.

1.2.8 Dňa 7.6.1996 Z. Z., I. XX, A. zaplatil 100 Sk za potvrdenie o pridelení súpisného čísla.

1.2.9 Mesto Skalica listinou o udelení súpisného čísla č.j. 628/98-2 zo dňa 18.12.1998 určilo súpisné číslo XXXX stavbe stojacej na parc. č. 20326/67 o výmere 58 m² v k.ú. A. - rekreačná oblasť J. V., pričom žiadateľom o určenie súpisného čísla je Y. Z., narodený XX.X.XXXX. Na súdu doručenej kópii je rukou písané „vlast. Z.? prečo?“.

1.2.10 Ako vlastník parc. reg. "C" parc. č. 20326/67 - zast. plochy o výmere 58 m² a rekreačnej chaty súpisné č. XXXX postavenej na parcele č. 20326/67 v okrese, obci a kat. ú. A. je na LV č. XXXX zo dňa 31.1.2014 zapísaný Y. Z., narodený XX.X.XXXX v spoluvlastníckom podiele 1/1. Na LV sú uvedené dva tituly nadobudnutia, a to Darovacia zmluva RI-1077/84-24/85 a kúpna zmluva V-1058/99 zo dňa 2.11.1999.

1.2.11 Ako vlastník rekreačnej chaty súpisné č. XXXX postavenej na parcele č. 20326/67 v okrese, obci a katastrálnom území A. na čiastočnom výpise z listu vlastníctva č. XXXXX zo dňa 29.6.2016 je zapísaná J. Z. v spoluvlastníckom podiele 1/1, pričom ako titul nadobudnutia je uvedené Osvedčenie o dedičstve 11D/74/2015 OS Senica zo dňa 20.7.2015. Na liste vlastníctva je poznamenaný zápis vinohradníckeho domčeka do KN - 7 -1602/7 súpisné číslo XXXX na parcele číslo 6597, kúpna zmluva V-875/2016 zo dňa 4.5.2016.

1.2.12 Ako vlastník rekreačnej chaty súpisné č. XXXX postavenej na parcele č. 20326/67 v okrese, obci a katastrálnom území A. na liste vlastníctva pre obec, katastrálne územie A. č. XXXXX z 20.3.2017 je zapísaný žalovaný v spoluvlastníckom podiele 1/1. Titulom nadobudnutia vlastníckeho práva je kúpna zmluva V-123/12 zo dňa 30.1.2012 a Darovacia zmluva V - 70/2017 zo dňa 1.1.2017.

1.2.13 Žalobkyňa 1/ vo výsluchu tvrdila, že jej nebohý manžel začal stavať chatu v roku 1961, nie Y. Z., ale Z. Z. bol stavebník. Manžel v roku 1959 začal stavať rodinný dom na I. ulici v A. a chatu v roku 1961 na pozemku, ktorý patril MNV. S manželom sa spoznali v roku 1962. Zo stavby rodinného domu vozil vodu a stavebný materiál na stavbu chaty. Po uzavretí manželstva v roku 1963 s manželom začala chodiť na chatu. Pri stavbe mu pomáhali kamaráti, spolupracovníci. Celoročne sa v chate nedalo bývať, na chatu chodili cez víkend. Na podnet primátora A. si vybudovali na pozemku mesta vodovod a vodovodnú šachtu. Podľa žalobkyne 1/ Y. Z. nepomáhal pri budovaní chaty, chodil sa len pozerieť. Chatu si budoval Z. Z. s kamarátom A.. Chata bola dokončená v roku 1964, bola obývateľná. V roku 1984 ešte dorábali vnútrajšok, dávali obklady, dorábali dlaždičky. Medzi žalobkyňou 1/ a Y. Z. došlo k hádke kvôli synovi žalobkyne 1/ a prestala sa s Y. Z. rozprávať. Ona by nič nedala do tej chaty, keby mala patriť Y. Z.. Vlastníctvo Z. Z. k chate odvodzovala od toho, že manžel hovorieval, že treba robiť, že je to ich. Žalobkyňa 1/ videla papier, kde bol stavebník Z. Z. a staviteľ Y. Z.. Z toho žalobkyňa vyvodzovala, že právo stavať chatu mal Z.. O povolenie stavať chatu nežiadal Z. Z. z dôvodu, že mal rozostavaný dom a stavebné povolenie na chatu by nedostal. Dcéra E. (žalobkyňa 4/) dala papier Y., zobral si všetko a listinu nevrátil. Žalobkyňa 1/ sa s Y. Z. o tom, že chata patrí jej manželovi nikdy nerozprávala. Y. Z. jej dal na

chate odpojiť prípojku vody. Prečo prišiel Y. Z. na chatu žalobkyňa uviesť nevedela. Na obecnom úrade v roku 2018-2013 sa dozvedela, že vlastníkom chaty je Y. Z.. Osobne prítomná pri prejednaní dedičstva po nebohom manželovi spolu so žalobkyňou 4/, konanie viedla notárka JUDr. Kotvanová. Vlastníctvom k chate sa v dedičskom konaní dedičia nezaoberali. Žalobkyňa 1/ sa nast'ahovala trvalo bývať do chaty hneď po manželovej smrti. V Skalických horách pracovala v pionierskom tábore, v rekreačnom zariadení. Do domu na I. ul. v A. chodí na návštevy, v dome býva syn. Či manžel robil právne kroky k zápisu vlastníctva k chatke na jeho meno nevedela. Do papierov sa manželovi nestarala. Geometrický plán na chatku súpisného čísla XX dal vyhotoviť jej manžel Z..

1.2.14 Žalovaný k veci uviedol, že Z. Z. a jeho otec Y. Z. boli bratia, ktorí mali medzi sebou veľmi dobrý vzťah. Za slobodna jeden druhému chodili pomáhať. Otec žalovaného Z. Z. pri stavbe jeho domu, Z. Z. bratovi so stavbou chaty v J. V., chodili si pomáhať do vinohradov. Obaja bratia užívali chatu v J. V., Z. Z. mal kľúče od chaty. Otec žalovaného mu nebránil v užívaní. Po smrti Z. Z. sa jeho rodina rozvädila. Žalobkyňa 1/ sa mohla dostať do chaty, pretože jej nebohý manžel mal od nej kľúče. Žalobkyňa si vzala do hlavy, že chata patrí jej. Chata, postavená otcom žalovaného vo vinohradoch bola pôvodne z dreva, z iného materiálu postavil otec novú v roku 1995. Žalovaný nemal vedomosť, kto bol objednávateľom geometrického plánu z 10.10.1991.

1.2.15 Chata doposiaľ nebola skolaudovaná.

1.2.16 Advokát žalobcov navrhol doplniť dokazovanie výsluchom žalobkyne 4/. Mala dosvedčiť, že mala listinu, kde boli bratia jeden uvedený za stavebníka a druhý za staviteľa. Žalovaný navrhol dôkaz nevykonať.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok žalobcov, aby sa rozhodlo o určení vlastníckeho práva právneho predchodcu žalobcov k nehnuteľnostiam ku dňu jeho smrti podľa § 80 c), § 79 ods. 1 a 2, § 120 ods. 1 O.s.p. (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom ku dňu podania žaloby), § 137 c), § 470 ods. 1, čl. 7 ods. 1, § 123 ods. 1 a 2, § 313, § 132 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov), § 133, § 134 ods. 2 O.z. (zákon číslo 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov v znení od 1.4.1964), § 105, § 106, § 107, § 110, § 11 ods. 1 a 2, § 112, § 113 ods. 1 a 2, § 114, § 155, § 156, § 157, § 158, § 159, § 160, § 161, § 162, § 164 a § 165 OZ (zákon č. 141/1950 Sb. Občiansky zákonník v znení účinnom do 31.3.1964), § 1, § 2, § 9, § 10 ods. 1 a 2 ZoSP (zákon č. 87/1958 Zb. o stavebnom poriadku v znení účinnom od 1.1.1959 do 30.9.1976) a dospel k záveru, že žaloba žalobcov je nedôvodná, nakoľko žalobcovia nepreukázali svoje skutkové tvrdenia uvedené v žalobe, že ich právny predchodca bol vlastníkom v žalobe označených nehnuteľností ku dňu svojej smrti a preto bolo potrebné žalobu zamietnuť.

1.4 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovia majú naliehavý právny záujem na určení, že poručiťel Z. Z. bol v čase smrti vlastníkom nehnuteľnosti.

1.5 Žalobcovia v žalobe tvrdili, že medzi Z. Z. a Y. Z. došlo niekedy od apríla roku 1959, kedy sa rozhodol Z. Z. stavať rekreačnú chatu v J. dohode v A., k ústnej dohode, podľa ktorej Y. Z. požiadala o privolenie k stavbe rekreačnej chaty, tiež k dohode, že po postavení chaty sa stane jej vlastníkom Z. Z.. Kedy presnejšie malo dôjsť k dohode žalobcovia v žalobe netvrdili a ani neoznačili na svoje tvrdenie v zmysle § 120 O.s.p. žiadny dôkaz.

1.6.1 Pokiaľ sa týka tvrdenia žalobcov, že malo prísť k akejkoľvek dohode ohľadom práva k nehnuteľnosti, rekreačnej chate v období uvádzanom žalobcami, na právny vzťah medzi Z. Z. a Y. Z. by dopadali ustanovenia o nadobúdaní vlastníctva k nehnuteľnosti podľa zákona č. 141/1950 Sb. Občianskeho zákonníka, účinného od 1.1.1951, platného a účinného do 31.3.1964. Podľa ustanovení uvedených v bode 30. rozsudku vlastnícke právo k nehnuteľnosti sa mohlo nadobudnúť zmluvou. Občiansky zákonník platný v čase, keď mal začať Z. Z. stavať rekreačnú chatu, rozlišoval o akú nehnuteľnosť ide. Pokiaľ išlo o stavbu, mal zákon č. 141/1950 Sb. osobitné ustanovenia o nadobúdaní stavby v časti nazvanej VLASTNÍCTVO K STAVBE A PRÁVO STAVBY. U práva stavby išlo o osobitné udelenie práva. Podmienky pre udelenie práva stavby podľa § 162 zákona č. 141/1950 Sb. stanovil stavebný poriadok tak, ako sú uvedené v ustanoveniach uvedených v bode 31 rozsudku. Podľa rozhodnutia Odboru pre výstavbu a vod. hosp. Rady Okresného národného výboru v Skalici zo dňa 6.1.1960 bol tento orgán podľa zákona č. 87/1958 Sb. (stavebný poriadok) oprávnený rozhodnúť o

vydaní stavebného povolenia k stavbe, vydal ho pre Y. Z.. Pokiaľ z výsluchu žalobkyne 1/ súd zistil, že Z. Z. začal stavať rekreačnú chatu v roku 1961 na pozemku patriacom inému vlastníkovi a že bola ústna dohoda medzi Y. Z. a Z. Z., boli povinní nielen tvrdiť, ale aj uniesť dôkazné bremeno k tomu, že došlo k nadobudnutiu vlastníctva k rekreačnej chate Z. Z. podľa hmotného práva, konkrétne podľa Občianskeho zákonníka v súlade s jeho ustanoveniami. Žalobcovia netvrdili, žeby vôbec Z. Z. žiadal o zmenu stavebného povolenia príslušný orgán na rozhodnutie o žiadosti, ani v zmysle § 164 zákona č. 141/1950 Sb., ak mala byť podľa žalobkyne 1/ dokončená stavba chatky v roku 1964, raz podľa potvrdenia chatárskeho výboru v rokoch 1959-1960, teda v období, kedy platil zákon č. 141/1950 Sb., o privolenie cudziť právo stavby od okresného národného výboru. Pokiaľ sa týka povinnosti dať zapísať podľa § 165 zákona č. 141/1950 Sb. právo stavby do pozemkovej alebo železničnej knihy, žalobcovia nič netvrdili. Netvrdili žiadne skutočnosti ani ohľadom ďalšieho možného spôsobu nadobudnutia nehnuteľnosti vydržaním.

1.6.2 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, že stavbu začal Z. Z. s manželkou (žalobkyňou 1/) užívať rekreačnú chatu od 1.6.1964, k tvrdeniu žalobcovia nepredložili žiadny dôkaz, rozhodujúcim by pre nadobudnutie vlastníctva k rekreačnej chate boli právne skutočnosti podľa zákona č. 40/1964 Zb.. Občiansky zákonník, účinný od 1.4.1964 v § 133 určoval, aké právne skutočnosti sú titulom nadobudnutia vlastníctva aj k nehnuteľnej veci, a to buď kúpnu zmluvou, darovacou zmluvou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom. V uvedenom ustanovení, v jeho ods. 2 sa pre účinný prevod vlastníctva podľa akéhokoľvek spôsobu uvedeného v § 133 ods. 1 O.z. vyžadovala registrácia štátnym orgánom (štátnym notárstvom) s následkom, podľa druhej vety tohto ustanovenia, že ak k nej nedošlo, neprešlo ani vlastníctvo z jedného subjektu na druhý subjekt. Žalobcovia neuviedli v žalobe žiadny zo spôsobov, ktorým by mal Z. Z. nadobudnúť vlastníctvo k rekreačnej chate.

1.7 Žalobcovia poukázali na potvrdenie o prijatí sumy 100 Sk od Z. Z. zo dňa 7.6.1996 Mestským úradom Skalica za potvrdenie o pridelení súpisného čísla, žalobcovia poukázali na rozhodnutie o pridelení súpisného čísla XXXX pre rekreačnú chatu. Stranám súd uviedol, že týmito listinami dôkaz nevykoná. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží na sporových stranách, pričom súd vykoná navrhované dôkazy, ak ich uzná za právne relevantné. Súd na listiny neprihliadol z dôvodu, že spôsoby nadobudnutia vlastníckeho práva vymedzuje presne zákon, v danej veci Občiansky zákonník, pričom potvrdenie o prijatí sumy 100 Sk správnym orgánom (mestský úrad) ani rozhodnutie o pridelení súpisného čísla na nehnuteľnosť nie sú rozhodujúcimi skutočnosťami, s ktorými by Občiansky zákonník spájal vznik vlastníctva.

1.8 Čo sa týka sporných skutkových tvrdení v súvislosti s rozhodnutím odboru zo dňa 6.1.1960, kde bolo rozhodnuté, z akého stavebného materiálu má byť stavba chaty zhotovená, (žalobkyňa 1/ tvrdila, že zo škvárových kvádrov, vozených zo stavby rodinného domu Z. Z., žalovaný tvrdil, že jeho otec Y. Z. staval chatu podľa rozhodnutia z tehál), súd nemá preukázané ani tvrdenie žalobkyne ani tvrdenie žalovaného. Žalobcovia ani žalovaný nesplnili povinnosť označiť dôkaz, dôkaz vykonať nenavrhl.

1.9 Advokát žalobcov k podaniu zo dňa 23.9.2019 pripojil a súdu doručil „Návrh na odstránenie chyby v katastrálnom operáte - odpoveď!. Ide o odpoveď Okresného úradu Skalica, katastrálneho odboru zo dňa 29.7.2016. Súd tou listinou dôkaz nevykoná, pretože k nej chýbajú akékoľvek skutkové tvrdenia, neuviedli, čo sa má listinou preukázať.

1.10 Žalobcovia označovali tú listinu, ktorá má byť blokovaná v Centrálnom archíve Úradu katastra v Liptovskom Mikuláši za dôkaz, ktorým mal Y. Z. dosiahnuť, že sa stal vlastníkom rekreačnej chatky na základe listiny - žiadosti v prospech jeho osoby v podiele 1/1. Podľa žalobcov takáto listina je blokovaná. Podľa názoru súdu s ohľadom na určenie, že poručiteľ Z. Z. bol v čase svojej smrti vlastníkom nehnuteľnosti, nemôže mať žiadosť Y. Z. rozhodujúci význam pre určenie vlastníctva z dôvodu, že na základe dôkazov predložených žalobcami Z. Z. zomrel v roku 1992. Pokiaľ sa vedie vec na Okresnom súde Skalica sp. zn. 5C/108/2014, kde žaloval ešte Y. Z. J. Z. o vypratanie chatky, o túto skutočnosť oprel svoje rozhodnutie aj odvolací Krajský súd v Trnave v potvrdzujúcom uznesení, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcov vo veci OS Skalica sp. zn. 3C/82/2016, že listina blokovaná v archíve nemôže prispieť k inému rozhodnutiu o žalobe ako jej zamietnutím, pretože sami žalobcovia tvrdia, že Y. Z. začal právne vysporiadať vlastníctvo chaty až po smrti Z. Z.. Pre súd je rozhodujúce obdobie ku dňu smrti Z. Z..

1.11 K dôkazu, žalobcami predloženému geometrickému plánu vyhotovenému na základe čísla zákazky 244-208-583/91 žalobkyňa 1/ tvrdila, že požiadal o jeho vyhotovenie jej manžel Z. Z.. Žalobcovia tvrdia, že je vo výkaze výmer k plánu uvedený Z. Z. za vlastníka. Podľa právnych predpisov je geometrický plán technickým podkladom právnych úkonov a iných listín, ktorý sa vyhotovuje vždy na základe výsledkov geodetických prác a obsahuje najmä grafické znázornenie nehnuteľnosti pred zmenou a po zmene s uvedením doterajších a nových parcelných čísiel, druhov pozemkov a ich výmer, ako aj údaje o právnych vzťahoch. Vzhľadom na jeho charakter, keď ide o technický dokument, nie je geometrický plán spôsobilým dôkazom na preukázanie vlastníctva k nehnuteľnosti.

1.12.1 Konanie o žalobe začalo podaním návrhu na súd v čase, kedy platilo ustanovenie § 79 O.s.p.. Občiansky súdny poriadok bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. a s účinnosťou od 1.7.2016 súd postupoval v konaní podľa Civilného sporového poriadku, a to v zmysle jeho ustanovenia § 470 ods. 1.

1.12.2 Žalobcovia žalobou vyvolali sporové konanie. Hoci skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 C.s.p.), neznamená to, že tieto skutkové tvrdenia si má vyvodzovať súd z predložených listín, a rovnako to neznamená, že tieto skutkové tvrdenia by nemali byť dôkazmi preukázané.

1.12.3 Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe, uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačne skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane sporu, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazná povinnosť, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového stavu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je strana, ktorá nesplnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom (v spojení s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť (aj po ich vykonaní a vyhodnotení) ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez ohľadu na procesné postavenie strany. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačne skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane sporu, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazná povinnosť, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

1.12.4 Žalobcovia nesplnili v prvom rade povinnosť tvrdenia na rozhodné skutočnosti, ktorá povinnosť im vyplývala už v čase podania žaloby v zmysle § 79 O.s.p., a to pravdivo opísať rozhodné skutočnosti v zmysle hmotného práva, v tom, ako súd uviedol v rozsudku. Ak strana nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani dôkaznú povinnosť.

1.13 Dôkazy predložené žalobcami nedokazujú ich tvrdenie o vlastníctve chaty Z. Z.. Preto pre neunesenie dôkazného bremena súd žalobu žalobcov zamietol.

1.14 O trovách konania rozhodol tak, že žalobcom uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v celom rozsahu. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 255 ods. 1 a § 662 ods. 1 a 2 C.s.p. a vecne potrebou priznania žalovanému plnej náhrady trov konania z dôvodu jeho plného úspechu v spore.

2.1 Rozsudok v celom rozsahu napadli riadnym a včasným odvolaním žalobcovia v 1. až 6. rade s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a priznanie im náhrady trov odvolacieho konania v plnej výške, vniac súd prvej inštancie, že nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (listinou z r. 1999 - Žiadosť o zápis rekreačnej chaty č. XXXX na meno Y. Z., výsluchom v žalobe navrhnutých svedkov a výsluchom

žalobkyne 4/) a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam o neunesení dôkazného bremena žalobcov preukázať vlastnícke právo právneho predchodcu žalobcov k nehnuteľnostiam označeným v žalobe (§ 365 ods. 1 písm. e) a f) C.s.p.).

2.2 Y. Z. sa nikdy nezúčastnil výstavby rekreačnej chaty, nedával do chaty žiadne finančné prostriedky a počas života Z. Z. rešpektoval jeho vlastnícke právo na túto chatu. Zlom nastal až po smrti Z. Z., kedy Y. Z. odovzdala doklady žalobkyňa 4/ za účelom legalizácie chaty. Chata nebola nikdy skolaudovaná, napriek tomu boli na ňu vydané 2 súpisné čísla. Y. Z. evidentne postupom času získal vlastníctvo k predmetnej chate a to hlavne listinou z roku 1999 - Žiadosť o zápis rekreačnej chaty číslo XXXX na meno Y. Z.. Táto listina sa momentálne nachádza na Centrálnom elektronickom registračnom pracovisku katastra Liptovský Ján a účastníci listinu pýtajú v konaní pred Okresným súdom Skalica číslo 5C/108/2016. Súd toto konanie prerušil do okamihu získania tejto listiny. Považuje toto tiež za základný dôkaz. Obdobnú žiadosť žalobcovia v 1. až 6. rade podali aj v tomto konaní avšak súd túto žiadosť zamietol a konanie neprerušil. Namiesto toho pokračoval v konaní a rozhodol vo veci.

2.3 Podľa názoru žalobcov rozhodnutie bolo predčasné, nebolo postavené na úplných dôkazoch, boli zamietnutí navrhnutí svedkovia. Súd takýmto postupom rozhodol na základe neúplne zisteného skutkového stavu a predčasne, týmto žalobcom neumožnil naplniť ústavné právo na spravodlivý proces. Súd vypočul len žalobkyňu 1/ a návrh na vypočutie žalobkyne 4/ a žalobkyne 5/ nepripustil. Navyiac žalobcovia v 1. až 6. rade mali v návrhu výsluch ďalších svedkov, ktorí v uvedenom období stavali rekreačné chaty v blízkosti, celú dobu tam bývajú a vedia sa vyjadriť k priebehu výstavby chaty. Navyiac žalobkyňa 1/ v predmetnej chate býva už okolo 20 rokov po smrti svojho manžela Z. Z..

3. Žalovaný odvolací návrh nepodal a k odvolaniu žalobcov sa nevyjadril.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e/ a f/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolacie námietky vznesené žalobcami nie sú dôvodné.

5.1 Predmetom konania je žaloba o určenie, že nebohý Z. Z., nar. X.X.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.X.XXXX bol v čase smrti výlučným vlastníkom nehnuteľností vedených v katastrálnom území A., parcely registra "C" a to parcela číslo 20326/67 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 58 m², rekreačná chata číslo XXXX postavená na parcele číslo 20326/67 na tom skutkovom základe, že túto postavil z vlastných finančných prostriedkov v období od januára 1960 do mája 1964. Súd návrh žalobcov na vykonanie dokazovania potvrdením o pridelení súpisného čísla z 24.5.1996, potvrdením o zaplatení poplatku za súpisné číslo zo 7.6.1996, potvrdením o pridelení súpisného čísla z 18.12.1998, výsluchom právnej predchodkyne žalovaného, výsluchom žalobkyne 4/ na dôkaz a listinou - žiadosťou o zápis v prospech vlastníka Y. Z. z roku 1999 zamietol a žalobu pre neunesenie dôkazného bremena žalobcov preukázať podstatné a rozhodujúce skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci ako nedôvodnú zamietol.

5.2 S prihliadnutím na obsah podaného odvolania, predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcov bolo posúdiť opodstatnenosť námietok odvolateľov, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo malo za následok porušenie práva žalobcov na spravodlivý proces, ako aj nesprávne rozhodnutie vo veci.

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

7. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu a správnosti dôvodov súdu prvej inštancie pre ktoré bolo potrebné žalobu žalobcov pre nepreukázanie základných skutkových tvrdení žalobcov podstatných pre rozhodnutie o veci zamietnuť (§ 387 ods. 1 C.s.p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalobcov s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami a podstatnými tvrdeniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie s ktorými sa nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 387 ods.3 C.s.p.), pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie a ako je uvedený v bode 1.2.1 až 1.2.16 tohto rozhodnutia (§ 383 C.s.p.).

8. Pre rozhodnutie vo veci bolo podstatným, či právny predchodca žalobcov - nebohý Z. Z. počas svojho života nadobudol výlučné vlastníctvo k nehnuteľnostiam vedeným v katastrálnom území A., parc. registra "C" a to parcela číslo 20326/67 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 58 m² a rekreačnej chaty číslo XXXX postavenej na parcele číslo 20326/67.

9. Pokiaľ ide o spôsob a dátum údajného nadobudnutia vlastníckeho práva právneho predchodcu žalobcov k parcele registra "C" nachádzajúcej sa v katastrálnom území A. ako parcela číslo 20326/67 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 58 m² žalobcovia v konaní neprodukovali žiadne skutkové tvrdenia a pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že z dokazovania takejto skutočnosti ani nevyplývali, a bolo dôvodným žalobu v tejto časti zamietnuť, je potrebné považovať jeho závery za vecne správne.

10.1 Pokiaľ ide o údajné nadobudnutie vlastníckeho práva právneho predchodcu žalobcov k rekreačnej chate č. XXXX, (toto mal podľa skutkových tvrdení žalobcov ich právny predchodca nadobudnúť výstavbou tejto chaty v období od januára 1960 do mája 1964 - ďalej len „rozhodné obdobie“) odvolací súd dodáva:

K nadobudnutiu vlastníckeho práva dochádza vtedy, ak sa vlastníkom konkrétnej veci a nositeľom subjektívneho vlastníckeho práva stane niekto, kto ním doposiaľ nebol, pretože vlastníkom veci bol niekto iný alebo jej vlastníkom nebol nikto. V naposledy uvedenom prípade ide o nadobudnutie vlastníckeho práva k novovzniknutej veci (ako to malo byť podľa tvrdení žalobcov aj v práve prejednávanej veci) alebo o nadobudnutie plodov a úžitkov, ktoré sa stali samostatnými vecami v právnom zmysle. K nadobudnutiu vlastníckeho práva môže dôjsť, len ak sú splnené aj ďalšie zákonom predpísané podmienky, medzi ktoré patrí najmä spôsobilosť fyzickej alebo právnickej osoby mať práva a povinnosti, spôsobilosť na právne úkony a spôsobilosť veci, o ktorej nadobudnutie ide, byť predmetom vlastníctva. Okrem toho zákon vždy vyžaduje aj náležitý právny dôvod tohto nadobudnutia.

10.2 V konaní bolo nesporným, že právny predchodca žalobcov mal v rozhodnom období plnú právnu spôsobilosť na nadobudnutie vlastníckeho práva ku spornej chate a táto bola spôsobilým predmetom vlastníctva či už podľa právnej úpravy platnej od januára 1960 do 31.3.1964 (zák. č. 141/1950 Sb. Občiansky zákonník) alebo právnej úpravy na ňu naväzujúcej (zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník). V konaní bolo taktiež nesporným, že o vznik vlastníckeho práva k novovytvorenej veci za účinnosti oboch práve citovaných právnych úprav išlo typicky v prípade, keď išlo o uskutočnenie stavby. V tejto súvislosti však treba rozlišovať, kedy vzniká stavba ako vec v právnom zmysle a kto je jej vlastníkom. Podľa ustálenej súdnej praxe (jestvujúcej aj v rozhodnom období) pre posúdenie okamihu vzniku stavby ako veci je rozhodujúci okamih, v ktorom je stavba vybudovaná minimálne do takého štádia, od ktorého počnúc všetky ďalšie stavebné práce smerujú už k dokončeniu takto druhovo i individuálne určenej veci. K tomuto v prípade nadzemných stavieb dochádza vytvorením stavu, keď je už jednoznačne a nezameniteľným spôsobom zrejmé aspoň dispozičné riešenie prvého nadzemného podlažia. Od tohto okamihu všetky ďalšie práce smerujú iba k dokončeniu veci, ktorá už vznikla, niekomu patrí aj je aj spôsobilým predmetom zmluvných dojednaní. Je irelevantné, že ešte nebolo vydané kolaudačné rozhodnutie, pretože vznik stavby nie je totožný s jej stavebnou dokončenosťou. Všetko, čo takto k pôvodnej stavbe v dôsledku jej dostavby prirastie, patrí vlastníkovi pôvodnej, teda už vzniknutej veci. Ak ide o novovytvorenú stavbu, ktorá je samostatnou vecou v zmysle občianskeho práva, platí, ak nie je dohodnuté medzi zainteresovanými osobami inak, že stavebník sa stáva jej vlastníkom. Vlastníctvo k novozhotovenej stavbe nadobudne ten, kto uskutočnil stavbu s (právne relevantne preukázaným) úmyslom mať ju u seba (stavebník). Nie je rozhodujúce, komu bolo adresované rozhodnutie o stavebnom

povolení (tu pozri rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo 761/2001). Nebolo (a nie je ani dnes) vylúčené, aby osoba, ktorá financuje stavbu z vlastných prostriedkov, prípadne aj ju buduje z vlastného materiálu a podieľa sa na nej vlastnou prácou, sa stala vlastníkom stavby napriek tomu, že stavebné povolenie bolo udelené (a kolaudačné rozhodnutie následne vydané) na meno inej osoby, ak táto situácia vznikla obchádzaním stavebných predpisov (tu pozri rozhodnutie NS ČR sp.zn. 2Cdon 1312/1996), prípadne aby sa vlastníkom stavby stala osoba odlišná od vlastníka pozemku (tu pozri R 155/1953, R 65/1972). Vlastníkom stavby sa preto stáva stavebník bez ohľadu na to, či staval z vlastného alebo cudzieho materiálu. Stavebníkom v zmysle občianskeho práva je potom ten, kto vykonal stavbu s úmyslom mať ju pre seba. Ide vlastne o vytvorenie novej veci spracovaním pre seba (spracovaním veci sa má na mysli použitie materiálu na výrobu novej veci, bez ohľadu na to, či sa spracúva vlastný alebo cudzí materiál - § 125 OZ účinný do 31.3.1964 a § 135b O.z. účinný od 1.4.1964). Pre poriadok je potrebné dodať, že v prípade konkurencie viacerých osôb, ktoré tvrdia, že sa podieľali na spracovaní veci s úmyslom vlastniť novú vec (ako celok) pre seba, je potrebné vyriešiť otázku, aký právny pomer existoval medzi týmito osobami, či a v akom smere sa prípadne dohodli o založení vlastníckych či spoluvlastníckych vzťahov k stavbe. Predovšetkým je potrebné vychádzať z obsahu dohody, ktorá bola medzi nimi uzavretá. Len takáto dohoda, ktorá nemusí byť písomná, zakladá spoluvlastníctvo, len ak z jej obsahu je zrejmé, že účastníci dohody chceli spoluvlastníctvo založiť. Ak stavbu vykonáva viac osôb, ktoré o vlastníctve k stavbe neuzavreli žiadnu dohodu, pričom z konkrétnej situácie sa nedá vyvodiť, že malo ísť o stavbu vo vlastníctve len niektorých z týchto osôb, stavebníkmi sú všetky tieto osoby, ktoré sa stávajú podielovými spoluvlastníkmi stavby (tu pozri rozhodnutie NS ČR sp. zn. 22Cdo 1174/2001).

10.3 V prejednávanej veci bolo podstatným, že žalobcovia svoj nárok postavili na jedinom pre rozhodnutie vo veci podstatnom skutkovom tvrdení uvedenom v žalobe, že stavbu rekreačnej chaty súpisného čísla XXXX postavenú na parcele číslo 20326/67 v katastrálnom území A. postavil sám ich právny predchodca Z. Z. (teda nadobudol k nej vlastnícke právo novovytvorením veci) po dohode (sledujúcej obchádzanie platných stavebných predpisov) s jeho bratom Y. Z., ktorý mal len ako fingovaný stavebník od príslušných úradov získať stavebné povolenie na výstavbu takejto rekreačnej chaty. Zo spisu odvolací súd zistil, že žalobcovia na preukázanie tohto základného a podstatného skutkového tvrdenia (základného prostriedku procesného útoku - § 149 C.s.p.) počas konania súdu prvej inštancie nenavrhli/nepredložili súdu žiaden relevantný dôkaz (teda dôkaz, že ich právny predchodca uskutočnil stavbu - vytvorením stavu, keď už jednoznačne a nezameniteľným spôsobom bolo zrejmé jej dispozičné riešenie, s právne relevantne preukázaným úmyslom mať ju už v čase jej takéhoto uskutočňovania - teda nie neskôr, niekoľko rokov po jej dokončení, pre seba ako stavebník). Preukázovanie prípadného neskoršieho úmyslu zápisu vlastníckeho práva v prospech právneho predchodcu žalobcov ku stavbe bolo totiž právne irelevantným pre rozhodnutie vo veci. Žalovaný takéto skutkové tvrdenie žalobcov na pojednávaní súdu konanom v dňa 7.10.2019 (tu pozri číslo listu 108 až 113) výslovne a účinne poprel (§ 151 ods. 1 a 2 C.s.p.), prezentujúc svoje vlastné skutkové tvrdenia o novovytvorení spornej rekreačnej chaty výlučne jeho otcom ako stavebníkom a preto ho v konaní bolo potrebné považovať za sporné, teda nespôsobilé bez ďalšieho zabezpečiť žalobcom úspech v spore (poskytnutím požadovanej ochrany uplatnených práv). Pokiaľ teda súd prvej inštancie bol nútený rozhodovať v dôkaznej núdzi (nemajúc jednoznačne preukázaný žalobcami tvrdený skutkový základ pre svoje rozhodnutie), správne, dopad takejto dôkaznej núdze (vo forme neúspechu v konaní) pričítal žalobcom, ako strane sporu, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva ležala dôkazná povinnosť, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva. Len nesporné skutkové tvrdenia si totiž súd môže osvojiť ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. Tu je potrebné zdôrazniť, že predloženie iného skutkového tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach je potrebné považovať za výslovné popretie skutkového tvrdenia protistrany, ak je z jeho obsahu dostatočne jasné, že skutkové tvrdenie protistrany pri ňom neobstojí (ako tomu bolo aj v práve prejednávanej veci). Pre poriadok sa žiada ešte doplniť, že nespornosť skutkového tvrdenia je daná buď de facto alebo de iure, pričom de facto je skutkové tvrdenie nesporné, ak protistrana vyhlási, že je pravdivé, alebo, ak protistrana uvedie rovnaké skutkové tvrdenie (čo sa práve v prejednávanej veci nestalo) a de iure je skutkové tvrdenie nesporné, ak sa aplikuje právna domnienka uvedená v § 151 ods. 1 C.s.p., podľa ktorej platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec (ak sa k tvrdenej skutočnosti nevyjadřila), alebo, ak ho síce poprela, avšak neúčinne - čo však taktiež nebol prípad v práve prejednávanej veci.

11. Pokiaľ ide o námietku, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie údajne rozhodujúcich skutočností a to, že nevyžiadal listinu z r. 1999 - Žiadosť o zápis rekreačnej chaty

číslo XXXX na meno Y. Z. a nevykonával dokazovanie touto listinou a nevypočul žalobkyňu 4/ na dôkaz na jej poznatky o listine, na ktorej bol údajne právny predchodca žalobcov uvedený ako stavebník rekreačnej chaty odvolací súd uvádza:

Podľa § 185 ods. 1 C.s.p., súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

11.1 V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že dokazovanie je zákonom upravený postup súdu, ako aj sporových strán, na základe ktorého súd získava pre rozhodnutie podstatné skutkové poznatky o veci, ktorá je predmetom konania a preto sa v dokazovaní obmedzuje len na zisťovanie skutkových poznatkov. Súd je subjektom, ktorý určuje, čo sa bude dokazovať, ako bude dokazovanie prebiehať, ktoré skutočnosti bude považovať za preukázané a ktoré dôkazy vykoná. Sudca sa teda nestáva pasívnym arbitrom, ktorý je pri zisťovaní skutkového stavu odkázaný na tvrdenia a dôkazné návrhy strán. Pravdaže súd musí dbať na to, aby nevylúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdení sporovou stranou, ak tento skutkový poznatok nebude preukazovať iným dôkazom.

11.2 Zo spisu vyplynulo, že právny zástupca žalobcov podaním zo dňa 2.9.2019 doručeným súdu dňa 3.9.2019 navrhol zabezpečiť ako dôkaz listinu - Vyhlásenie žalovaného o nadobudnutí vlastníctva k rekreačnej chate č. XXXX v k.ú. A., zapísanej na LV XXXX (listinu blokovanú v Centrálnom archíve Úradu katastra v Liptovskom Mikuláši) a súd takýto jeho návrh následne zamietol z dôvodu hospodárnosti konania, považujúc takéto dokazovanie za neúčelné, nakoľko takáto listina osvedčujúca skutkovú okolnosť, ktorá nastala po smrti právneho predchodcu žalobcov nemohla mať význam pre rozhodnutie vo veci. Takýto postup súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za správny a odvoláciu námietku žalobcov, ktorá ho spochybňuje za nedôvodnú, nakoľko predmetom tohto konania nebolo spochybnenie spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva právneho predchodcu žalovaného ku spornej chate a okrem toho, ako to správne uzavrel aj súd prvej inštancie, úkony ktoré nastali po smrti právneho predchodcu žalobcov už nemohli mať vplyv na jeho údajné vlastnícke právo ku spornej chate ku dňu jeho smrti. Dokazovanie týmto smerom by bolo nehospodárne a neúčelné.

12. Obdobne neobstojí ani námietka žalobcov, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo predčasné, nebolo postavené na úplných dôkazoch, nakoľko bol zamietnutý návrh na vypočutie svedkov (okrem iných aj osôb ktoré v uvedenom období stavali rekreačné chaty v blízkosti, celú dobu tam bývajú a vedia sa vyjadriť k priebehu výstavby chaty), prípadne návrh na vykonanie dôkazu výsluchom žalobkyne 5/ na dôkaz a to pre jej nepravdivosť. Žalobcovia totiž takýto návrh na vykonanie dokazovania počas konania nepodali.

13. Správnym bol postup súdu prvej inštancie, keď zamietol aj návrh žalobcov na vykonanie dôkazu výsluchom žalobkyne 4/ na dôkaz k obsahu bližšie neurčenej listiny, z ktorej malo vyplývať, že právny predchodca žalobcov bol na tejto listine označený ako stavebník a právny predchodca žalovaného ako staviteľ, keď jej výpoveď ako účastníčky konania, ktorá je na výsledku sporu priamo zainteresovaná by nebola vierohodná a hlavne, ak by aj existovala takáto listina, nepreukazovalo by to originálne nadobudnutie vl. práva reálnym vyhotovením stavby Z. Z., čo bolo potrebné pre úspech žalobcov v spore.

14. Napokon neobstojí ani odvolacia námietka žalobcov, že Y. Z. sa nikdy nezúčastnil výstavby rekreačnej chaty, nedával do chaty žiadne finančné prostriedky a počas života Z. Z. rešpektoval vlastnícke právo na túto chatu, že zlom nastal až po smrti Z. Z., kedy Y. Z. odovzdala doklady žalobkyňa 4/ za účelom legalizácie chaty, nakoľko predmetom konania nebolo určenie že Y. Z. nie je vlastníkom spornej chaty, kedy by predmetom konania bolo spochybnenie nadobudnutia vlastníckeho práva Y. Z. ku chate (napr. jej výstavbou). Predmetom konania bolo určenie že právny predchodca žalobcov bol vlastníkom chaty ku dňu svojej smrti, kedy žalobcovia boli povinní preukázať nadobudnutie vlastníckeho práva ich právneho predchodcu k spornej chate. Samo popretie/spochybnenie vlastníckeho práva právneho predchodcu žalobcov k nehnuteľnosti samo o sebe nie je spôsobilé preukázať vznik vlastníckeho práva na strane právneho predchodcu žalobcov k tej istej nehnuteľnosti.

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonával dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C.s.p. napadnuté rozhodnutie súdu

prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, keď tento správne v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p. rozhodol i o náhrade trov konania.

16. S ostatnými námietkami žalobcov sa odvolací súd ako nepodstatnými pre rozhodnutie vo veci nezaoberal, nakoľko podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovými stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných sporovými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku sporovej strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty sporových strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

17.1 Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 C.s.p.) a vznikol mu nárok na náhradu trov konania.

17.2 O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 369 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

17.3 O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.)

18. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0 (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).